

POSTANOWIENIE

Dnia 10 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon (przewodniczący)

SSN Paweł Wiliński

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie Z. G.

oskarżonego o dokonanie czynu z art. 238 k.k. i in

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 10 grudnia 2020 r.,

skargi obrońcy oskarżonego w trybie art. 539a k.p.k.,

na wyrok sądu odwoławczego - Sądu Okręgowego w R.,

z dnia 15 listopada 2019 r., sygn. akt V Ka (...),

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 1 lipca 2019 r., sygn. akt II K (...)

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić skargę;

**2. obciążyć oskarżonego kosztami postępowania
skargowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w K. z dnia 1 lipca 2019 r. (sygn. akt II K (...)) oskarżony Z. G. został uniewinniony od dokonania zarzucanego mu czynu z art. 233 § 1a k.k. w zb. z art. 238 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. Wyrokiem Sądu Okręgowego w R. z dnia 4 sierpnia 2020 r. (sygn. akt V Ka (...)) wyrok Sądu I instancji uchylono i sprawę przekazano do ponownego rozpoznania. Od tego

rozstrzygnięcia skargę wniósł obrońca oskarżonego, zarzucając wyrokowi naruszenie przepisów art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 454 § 1 k.p.k.

Wniósł, wobec tego o uchylenie wyroku Sądu II instancji i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Skarga nie zasługiwała na uwzględnienie.

Zgodnie ze stanowiskiem zawartym w uchwale 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2018 r., I KZP 10/18, które Sąd Najwyższy w niniejszym składzie podziela *"[m]ożliwość uchylenia wyroku uniewinniającego, umarzającego albo warunkowo umarzającego postępowanie karne i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania związana z regułą ne peius określoną w art. 454 § 1 k.p.k. (art. 437 § 2 zd. drugie k.p.k.) zachodzi dopiero wtedy, gdy sąd odwoławczy - w wyniku usunięcia stwierdzonych uchybień stanowiących jedną z podstaw odwoławczych określonych w art. 438 pkt 1-3 k.p.k. (czyli np. po uzupełnieniu postępowania dowodowego, dokonaniu prawidłowej oceny dowodów, poczynieniu prawidłowych ustaleń faktycznych) - stwierdza, że zachodzą podstawy do wydania wyroku skazującego czemu stoi na przeszkodzie zakaz określony w art. 454 § 1 k.p.k. Sama tylko możliwość wydania takiego wyroku w ponownym postępowaniu przed sądem pierwszej instancji jest niewystarczająca dla przyjęcia wystąpienia reguły ne peius określonej w art. 454 § 1 k.p.k."*. Oznacza to, że sąd odwoławczy zobligowany jest albo uzupełnić postępowanie dowodowe, by upewnić się, że rozstrzygnięcie uniewinniające jest niezasadne, lub wyraźnie uargumentować, iż na podstawie zgromadzonego w sposób prawidłowy materiału dowodowego nie ma możliwości wydania wyroku uniewinniającego.

Sąd Okręgowy wyraźnie wskazał, że podpisy na umowach (autorstwo których oskarżony zakwestionował), wedle opinii biegłego były niewątpliwie naniesione przez oskarżonego. Nie budzi także wątpliwości, iż Z.G. zawiadomił o podejrzeniu popełnienia przestępstwa podrobienia jego podpisów na umowie. Sąd Okręgowy także uzasadnił, że jego zdaniem nie jest możliwe warunkowe umorzenie postępowania ani umorzenie tegoż z uwagi na znikomy stopień społecznej szkodliwości. Taka konkluzja Sądu odwoławczego tj., iż w oczywisty sposób nie jest możliwe utrzymanie w sprawie wyroku uniewinniającego musiała

doprowadzić go do podjęcia decyzji o uchyleniu wyroku i przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Nie ma przy tym racji autor skargi, że Sąd odwoławczy mając na uwadze opinię biegłego (wskazującą na niemożność konkluzywnego rozstrzygnięcia autorstwa jednego z kilku podpisów) winień zastosować art. 5 § 2 k.p.k. W sprawie niniejszej kwestia ta została wyjaśniona przez Sąd Okręgowy, który uznał, że całokształt materiału dowodowego nie pozwala uznać, że kwestia tego jednego podpisu, w zestawieniu z pozostałym materiałem dowodowym może mieć znaczenie dla sprawy w kierunku, o jakim pisze skarżący.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.